

[Pinholt.]

derskuddet paa Finanslovens Driftsbudget, naar det skulde have været rettelig opført, have været opført med ca. 15 Mill. Kr., eller rettere 14,2 Mill. Kr., og jeg kan ikke se rettere end, at det er en Vildførelse med Hensyn til de rigtige Forhold, naar man har valgt den Form, man har. Jeg vil derfor sige, at jeg haaber, man i Fremtiden vil — saadan som den højtærede Finansminister begyndte i sin Tid — holde strengt paa, at hvad der hører til Driften, det skal ogsaa tilhøre Driften, og hvad der tilhører Formueregnskabet, skal ogsaa strengt tilhøre Formueregnskabet. Med Hensyn til Formuekontoen, § 26, var Underskuddet paa Finansloven 23 Mill. Kr., godt og vel, det er nu steget med 60 Mill. Kr. Hvordan den højtærede Minister vil skaffe Dækning for disse Underskud, selv om de ikke bliver saa store som her anført, det ved jeg ikke, men det vil han formentlig komme til Rigsdagen med til sin Tid. Jeg maa imidlertid gentage, at en redelig Opstilling, en redelig Skelnen mellem Formueparagraffen og Driftspara-graferne maa være en Regel, som ingen Finansminister bør fravige.

Jeg skal dermed anbefale, at man stemmer imod, at Byrets-Fonden overføres til Staten.

Korsgaard: Jeg skal tillade mig at begynde med det finansielt — jeg understreger *finansielt* — mindre vigtige og da først sige et Par Ord om Københavns Byrets Fond. Det kan altid være Tvivl underkastet, om saadanne Fonds bør eksistere som særlige Fonds udenfor den almindelige Stats-administration, og jeg kan ikke uden videre sige, at jeg er imod det Standpunkt, at en saadan Fond normalt ikke bør eksistere. Men jeg maa samtidig tilføje, at for den Fonds Vedkommende, hvorom det her drejer sig, er den juridiske Opfattelse forskellig, idet nogle mener, at det vilde være grundlovsstridigt, kunde jeg næsten fristes til at sige, om Staten tog Pengene, medens andre er af den modsatte Mening. Jeg ved, at en Person, der har indtaget en ganske overordentlig høj juridisk Stilling indenfor Stats-administrationen, er af den Opfattelse, at det vil være retsligt urigtigt at tage denne Fond, og naar der hersker Tvivl herom, og denne Tvivl altsaa støttes af i hvert Fald

en tidligere meget højtstaaende juridisk Embedsmand, som ikke mere har noget med Statens Forhold direkte at gøre, da synes det mig rigtigst at lade det være. Jeg maa derfor anbefale, at man stemmer imod denne Bevilling.

Det andet Spørgsmaal — af mindre finansiell Betydning — angaar Statens Køb af Fabers Rejseliste. Jeg vil med Hensyn hertil indlede med at nævne en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Pinholt, gaaende ud paa, at hvis det var under Venstres Regering, slikt var sket, saa vilde der have ligget et farligt Hus. Jeg vil heroverfor sige, at det kunde overhovedet ikke være sket under en konservativ Regering, saa derfor kunde den Situation ikke være kommet til at foreligge, at vi Konservative vilde have faaet Ubehageligheder af en saadan Art. Jeg synes nemlig, at den Form, man her har valgt, er højst ejendommeligt og højst utiltalende.

En Gang for mange Herrens Aar siden — det ligger saa langt tilbage, at jeg ikke en Gang var født den Gang, saa vidt jeg ved — gav Postvæsenet en Koncession til en Mand, der hed Faber, som formodentlig den Gang havde en høj Stilling indenfor Postvæsenet, en Koncession, der gik ud paa, at vedkommende skulde have Lov til at udgive en Rejseliste. Denne kunde vel af gode Grunde ikke omfatte Statsbanerne, da disse vistnok ikke eksisterede paa det Tidspunkt, da Koncessionen blev givet; senere udviklede det sig som bekendt saaledes, at vi har faaet Statsbaner, og at Statsbanernes Rejselister for saa vidt er blevet det vigtigere, idet naturligvis Postvognene efterhaanden helt er gaaet ud af Interesse, og at Dampskibene, i hvert Fald sammenligningsvis, ikke har nær den Interesse som Statsbanerne. Ikke desto mindre vedbliver dette Foretagende, kaldet Fabers Rejseliste, at eksistere. Saa kommer altsaa den Situation, hvori vi nu befinder os, at den nuværende Ledelse af Statsbanerne mente, at det Salg af Rejselister, som havde fundet Sted paa Statsbanerne, og som Statsbanerne ikke selv var direkte interesseret i igennem Ud-givelsen, burde ophøre, og dermed blev med eet Slag de Rejselister, som ligger udenfor den her omtalte, fuldkommen udelukket fra Salg paa Statsbanerne. De paa-